

Accents

LAURENT MARTIN «LO»
► **Can Mario, Palafrugell.** Pça de Can Mario, 7. **📅 Del 18 de juny al 25 de novembre.** H: www.fundaciovilacasa.com

■ Es faria difícil parlar d'Oteiza o de Julio González sense pensar el ferro, de Dan Flavin sense tenir en compte la importància dels fluorescents i dels neons o, per exemple, de Joseph Beuys sense considerar la seva relació amb els materials orgànics; de la mateixa manera, l'aventura plàstica de Lo està indistricablement lligada a la utilització de la canya de bambú per diverses raons. En primer lloc, i flirtejant amb certs aspectes propis de l'art povera, la canya esdevé el material humil que li permet alliberar la seva subjectivitat sense haver de retre comptes a cap tradició artística anterior, com ara la del ferro o la de la pedra. La canya, de la mateixa manera

que els materials «recol·lectats», posseeix la dignitat inapel·lable de tot allò que existeix amb humilitat. Però, a més, la curiosa morfologia de la canya li permet un segon alliberament: es tracta de la seva ductilitat, del seu caràcter esfèric, de l'espai buit que conté, de la distància regular entre els nusos de la seva tija. L'escultura realitzada en canya esdevé, d'aquesta manera, construcció paramusical i paranatural, síntesi entre natura i cultura, principi del desenvolupament d'una imaginació material (però també formal i figurativa) que té un caràcter essencialment poètic. I és que, en darrera instància, l'artista no imposa res, no maltracta els materials, sinó tot el contrari, deixa que ells mateixos dictin els seus propis ritmes, en cerca dels espais que contenen, els disposa en el buit, els situa en l'espai de la creació. | **E. CAMPS**

RAMON DACHS
► **Palau Solterra, Torroella de Montgrí.** Carrer de l'Església, 10. **📅 De l'11 de juny al 27 de novembre.** Dissabtes d'11 a 14h. i de 16,30 a 20,30h. Diumenges d'11 a 14h.

■ Què tenen en comú les fotografies que Ramon Dachs ha realitzat a partir dels paisatges antàrtics i d'un conegut edifici de Barcelona? Doncs que poden interpel·lar-nos a recer de les dues grans famílies de «silenci» que, a nivell formal, existeixen, és a dir, l'horitzontal i la vertical. El mestre de la paraula (poeta) també ho és de la imatge. Això ho sabem perquè la vitalitat de la Fundació Vila-Casas ho fa visible. Sigui com sigui, resta celebrar l'existència de quelcom tan encomiable com Can Framis, un lloc on la fotografia escenifica la seva al·literació de significats. | **E. CAMPS**

JOSEP UCLÉS
► **Espai Art l'Abadia.** Monestir de Sant Joan de les Abadesses. **📅 Fins al 23 d'octubre.** De dilluns a dissabte d'10 a 14 h i de 16 a 19 h. Festius de 10 a 14 h.

■ Una de les bones notícies d'aquest estiu és, sense cap mena de dubte, la possibilitat de retrobar a Sant Joan de les Abadesses la mirada polièdrica i inabastable de Josep Uclés (Badalona, 1952 - La Roca del Vallès, 2013), un artista capaç, «malgrat la distància en el temps—com afirma Glòria Bosch—, de sorprendre'ns per la unitat dels seus treballs dins un diàleg de reciprocitat que transita per una espiral infinita». Pintura, sigui com sigui, rica en els seus registres que transcendeix els tòpics surrealistes a base d'explorar espais de naturalesa intel·lectual. | **E. CAMPS**

MANEL BEA
► **Galeria JECALIS, Sant feliu de Guíxols.** Carrer de l'Hospital, 3. **📅 Del 3 de setembre al 15 d'octubre.** Dijous, divendres i dissabtes de 18 a 21h.

■ Qui era Manel Bea (Barcelona, 1934 - 1996)? Doncs algú que va fer de la pràctica pictòrica, ni més ni menys, que una aventura de caire vital. Les seves obres més significatives—des de mitjans anys vuitanta en endavant—són una síntesi de recursos visuals: la utilització d'un gran fons monocrom assenyalant que es tracta d'un paisatge mental, el dibuix elèctric, quasi automàtic, hereu de la millor escola surrealista, la incorporació de textures i matèria informe, tot plegat, conforma un itinerari marcat per la honradesa dels plantejaments, per la justesa dels objectius i per la coherència global. | **E. CAMPS**

SEBI SUBIRÓS
► **Espai Tònic, La Bisbal d'Empordà.** Carrer de ponent, 25. **📅 Del 8 d'octubre al 17 de desembre.** De dilluns a divendres d'11,30 a 13,30h i de 17 a 20h. Dissabtes de 17 a 20h.

■ *El Marido de la Mujer Barbuda*—expliquen els responsables de l'Espai Tònic—és «un giny d'humor, una posada en escena delirant i conscient dels diferents objectes que estímem envoltaven a aquesta mítica i imaginària parella de finals de 1800 i principis del 1900». El més destacable, en qualsevol cas, és que Subirós «demostra, cop més, ser posseïdor d'una fina inventiva, que qüestiona la nostra mirada quotidiana [...] Cada objecte, imatge i gravat que en ell entra i s'hi crea, té la possibilitat de sortir-ne formant part d'una simfonia plena de poesia». | **E. CAMPS**

14 Octubre, 2016

COL·LECTIVA

► **Casa de Cultura de Girona.** Plaça de l'Hospital. 6 ☎ **Del 16 de setembre al 14 d'octubre.** De dilluns a divendres de 9 a 14h. i de 16 a 20h.

■ Una de freda i una de calenta. La freda, escriure ceràmica amb «K» amb l'objectiu, suposem, d'atansar el terme a la sensibilitat «ideofonemàtica» (el concepte és de Daniel Cassany) d'un públic que ni escriu ni llegeix res que suposí una inversió notable d'esforç i de temps; la calenta, recordar-nos un grapat de coses que mai hauríem hagut d'oblidar, és a dir, que la civilització va néixer amb la terracota, que el contacte amb el fang és una experiència inaplaçable, que el foc és l'autèntic artífex de la seva disciplina fins al punt que pot generar ceràmica en el paisatge sense intervenció humana (després

d'un incendi o d'una erupció volcànica), que el carbonat càlcic dels nostres ossos pot ser l'inici de noves vides en forma d'objecte, que tot allò que implica manufactura és, en darrera instància, un contenidor de memòria. Sigui com sigui, i més enllà d'una exposició col·lectiva condicionada per les intermitències, cal posar en valor l'esforç dels responsables de la mostra: l'alt nivell de les conferències i de totes les activitats paral·leles transmuten la simple exposició en una efemèride d'implicacions pedagògiques que ni és estàtica ni és anecdòtica. Els «pots i les olles» (en paraules de la millor versió d'en Fita) aconseguen ressituar-nos en el món: l'època alienada que ens ha tocat viure afegeix mèrit a les iniciatives d'unes persones que, malgrat tot, creuen en l'art i en la seva ascendència benefactora. | **E. CAMPS**

PEP CAMPS

► **Centre Cultural la Mercè de Girona.** Pujada de la Mercè, 12. ☎ **Del 15 de setembre al 28 d'octubre.** De dilluns a divendres de 9 a 14h. i de 16 a 21h.

■ Ras i curt: en el cas de Pep Camps, «ésser fidel a la pintura» vol dir «ésser fidel a un mateix». La seva visió de l'art arriba en una certesa profunda: pintar vol dir no delegar la responsabilitat de la creació en una tecnologia enlluernadora (esclava de l'obsolescència dictada pels mercats) que ens converteix en subalterns. Comptar amb un artista com ell és un privilegi impagable; la possibilitat de gaudir d'un tast de treballs realitzats al llarg dels darrers vint-i-cinc anys, tot un luxe que no hauria de passar desapercebut. | **E. CAMPS**

KATIA REPINA I LUCA AIMI

► **Fundació Lluís Coromina - El Puntal Laboratori de les Arts, Banyoles.** Carrer Girona, 161. ☎ **A partir del 16 de setembre.** De dilluns a divendres d'11 a 13 h i de 16,30 a 20 h.

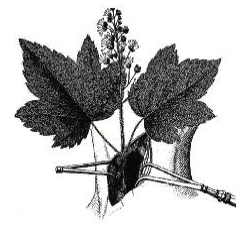
■ L'ànima de voyeur que se li suposa a tot fotògraf pren cos en una exposició que té el mèrit de mostrar el què calgui sense perdre's en judicis morals innecessaris i, pitjor encara, impertinents: «El projecte —expliquen els seus responsables— mostra una pràctica no gaire coneguda on participants masculins es troben en espais públics per satisfereix els seus desitjos més íntims, en silenci, sense haver de justificar-se o gastar diners, però per una altra banda, parla de com es generen aquestes trobades, dels motius i els perquès de cadascun». | **E. CAMPS**

JORDI MITJÀ I PETRA FERIANCOVÁ

► **Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona.** Rambla i Capella St Nicolau ☎ **Fins al 22 de desembre.** De dimarts a divendres de 10 a 14h i de 16 a 18h. Dissabtes de 10 a 14h i de 16 a 20h. Festius de 10 a 14h.

■ Malgrat el títol, la mostra no vol ser un compendi de revelacions tel·lúriques sinó, ben al contrari, un aparador on fer visibles artistes que no encertem a valorar com cal. «El Sol, El Magma és el títol que hem escollit per posar en relació dos artistes excepcionals amb dues propostes expositives concretes, cadascuna pensada per a la seva presentació en un espai específic del Bòlit com una exposició individual en si mateixa, dels artistes Jordi Mitjà (Figueras, 1970) i Petra Feriancová (Brazislava, 1977)». | **E. CAMPS**

PIERRE D. LA

► **Espai Tònic, La Bisbal d'Empordà.** Carrer de ponent, 25 ☎ **Del 10 de setembre al 15 d'octubre.** De dilluns a divendres d'11,30 a 13,30h i de 17 a 20h. Dissabtes tarda de 17 a 20h.

■ Pedro Perún (Zaragoza, 1969) és pierre d. la i a la inversa. Fundador del mític grup Écrevisse, viu des de l'any 2011 a Girona. Actualment s'encarrega de programar les exposicions per a l'(A)parador de la Llibreria 22. També forma part de l'Associació ad'Art. L'exposició que present a l'Espai Tònic de La Bisbal suposa una oportunitat única, segons els seus organitzadors, «per reprendre el fil de la seva obra, després de portar un temps dedicant-se a donar visibilitat a obres d'altres artistes». | **E. CAMPS**